

Fancultuur

Een Beerschot-hooligan werpt een vuurpijl in het vak van Antwerp. © BELGA

Je hoort weleens, ook hier in België, dat de voetbalsupporter inspraak moet krijgen in zijn club omdat de club in de eerste plaats van de supporters is en niet van een binnenlandse of buitenlandse rijkheid. Oké, over welke supporter hebben we het dan? Over een supporter als Michael Ott, de advocaat die vorige week de ledenvergadering van Bayern München met zijn kop zette omdat hij de sponsordeal met Qatar Airways wilde laten stopzetten?

Die Ott mag dan wel naïef zijn - denken dat er echt inspraak is, waar haalt hij het? - hij is wel iemand met het hart op de juiste plaats en een moreel kompas dat goed staat afgesteld. Zijn betoog tegen het hoofdbestuur van Bayern was duidelijk: "Julie zeuren altijd over PSG en Manchester City die groot zijn geworden met dank aan de olie- en gasdollars, maar wij zijn geen haar beter want wij worden ook gesponsord door Qatar."

Waarop Ott de voorzitter vroeg om een motie te laten stemmen waarbij de ledenvergadering zou beslissen over het al of niet voortzetten van die Qatar-deal. Die motie kwam er niet, de stemming dus ook niet, Ott werd de mond gesnoerd en de romantici van het voetbal zaten terug bij af. De 50+1-regel in het Duitse voetbal, die stipuleert dat de ledenvergadering altijd de meerderheid moet bezitten van het Verein, is pure wind dressing.

Gelukkig is die Duitse fancultuur zo bijzonder dat dit niet meer weggaat. Bij die vergadering was het al te horen: "Wij zijn Bayern, niet jullie." Een wedstrijd later hielden de fans een reuzegrote banner op: 'Voor geld wassen wij alles rein.' Het beeld was duidelijk: Bayern-CEO Oliver Kahn en clubvoorzitter Herbert Hainer die bebloede kledij in een wasmachine stoppen en rond hen dwarrelen de dollars. Dit blijft leven en bij de volgende algemene ledenvergadering zal het er weer bovenarms op zitten. Het bestuur heeft dat eindelijk ingezien en gaat met Ott en co. aan tafel zitten.

België heeft geen fancultuur zoals Duitsland. Jammer, want er lopen hier ook wel een paar Otts rond. Hoewel her en der goedbedoelde initiatieven worden genomen, zijn de bezoekers van de Belgische voetbalstadions doorgaans niet geëngageerd, ook niet geïnteresseerd in een breder project en al helemaal niet in de maatschappelijke rol die hun club zou kunnen spelen.

Bezoekers van Belgische voetbalstadions kun je ruwweg opdelen in twee categorieën: keurig

en minder keurig. Minder keurig behelst een heel spectrum, van gewoon minder keurig tot barbaars. Een prominente lid van die laatste categorie kwam gisteren in beeld, of beter gezegd niet in beeld. De rechtshouder vond het maar niks en daardom vertichtte de registratie om die ene Beerschot-fan te tonen toen die naar het Antwerp-vak spurte om daar een vuurpijl in te gooien. Het was omdat Tom Boudeweel op Radio 1 zich er zo over opwond dat het uiteindelijk een item is geworden. Nadien doken amateurbeelden op die het incident bevestigden.

In dat geveerde Antwerp-vak was de concentratie barbieren ongetwijfeld ook erg hoog, en sommige clubbestuurders zijn al zover mee in de normvervaging dat ze het niet erg vinden als de harde kernen elkaar de hersens in slaan. Maar dit, elkaar in brand steken, was een station verder dan klappen uitdelen. Dit was ongezien voor België.

Wat die Beerschot-fan uitvat was een regelrechte poging tot doodslag. Neen, een gegooide vuurpijl zal niemand direct doden, maar de kans op ernstige verwondingen is groot. Onrechtstreeks kan zo'n vuurpijl in een vol vak wel een reactie veroorzaken waarvan je het resultaat niet kunt inschatten.

Neen, een gegooide vuurpijl zal niemand direct doden, maar de kans op ernstige verwondingen is groot. Onrechtstreeks kan zo'n vuurpijl in een vol vak wel een reactie veroorzaken waarvan je het resultaat niet kunt inschatten.

Voor een paar vertrapeld omdat ze boven of halfweg op hol slaan. Wat bezielt iemand om op een natte zondagnamiddag thuis een hele donkere jas en een hele donkere broek aan te trekken, een bivakmuts op zak te steken en in de bilspleet of hoger een vuurpijl te verstopen? Hoe erg moet je jeugd zijn geweest als je vervolgens tijdens een heftige partij voetbal besluit dat ding boven te halen, aan te steken om er uiteindelijk mee naar het Antwerp-vak te lopen?

Wat is allemaal fout gegaan in je leven dat je dit überhaupt probeert, heel goed wetend dat

dit je misschien gevangenisstraf zal opleveren, al zeker een boete en heel zeker een lang stadionverbod? Eens upgrade bij FC De Barbaren? Ik kan niks anders verzinnen. Na de wedstrijd zou een hele horde paars-witte Hunnen het veld bestormen.

Jammer genoeg is het in België dat soort fan dat medezeggenschap eist, dat na twee of meer verlieswedstrijden op rij eerst de trainer, dan de spelers en uiteindelijk het bestuur tot de orde roept. Het argument dat het incident van gisteren een actie was van één fan houdt geen steek. Kijk, hoor en huiver: als de vuurpijl in dat Antwerp-vak belandt, juicht de Beerschot-tribune.

Wat bezielt iemand om een bivakmuts op zak te steken en in de bilspleet of hoger een vuurpijl te verstopen?